ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΔΕΚΑ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ

13-11-2000

Παραπονέθηκες παλιά,
πως στο χαρτί αυτό
δεν έβαλα ποτέ,
το πόσο σ’ αγαπώ.

Λοιπόν καρδούλα μου,
άκου τι έχω να σου πω.
Τι κι αν τα ωραιότερα
τα λόγια βρω και γράψω.

Τι κι’ αν τ’ αστέρια τ’ ουρανού,
με λόγια όμορφα
στη γη τα κατεβάσω;
Κι όλα τα λούλουδα της γης
στα πόδια σου σκορπίσω;

Κι όρκους σου κάνω, πως
στ’ αλήθεια σ’ αγαπώ.
Λενάκι μου.
Μαύρα μου μάτια, βελουδένια,
κορίτσι μου γλυκό,
ψυχή μου απαλή και όμορφη.

Όλα μου φαίνονται
μικρά και λίγα,
για να σου έλεγα,
με λόγια το πόσο σ’ αγαπώ.

Η ίδια η λέξη σ’ αγαπώ
έχει ένα μέτρο, ένα όριο,
τα πράγματα έξω από εμάς
λέμε πως τ’ αγαπάμε.

Τον ίδιο μας τον εαυτό
λέμε πως πρέπει να προσέχουμε.
Τη Μάνα σου, τη Μάνα μου,
τη Μάνα κάθε ανθρώπου,

πρόσεξε τι λέει μ' αγωνία,
«παιδί μου να προσέχεις»
κι όλη η λαχτάρα της αγάπης της
σ' αυτό το να προσέχεις, τελειώνει.

Καρδούλα μου,
«τα μάτια σου δέκα, να προσέχεις».